

Rhamnus alaternus (L.)

Aladern, lladern, llampuga

DESCRIPCIÓ

L'aladern és una mata, arbust o arbret perenne que pot arribar als 8 m d'alçada. Es caracteritza per una escorça grisenca que s'esquerda en els exemplars anyencs. Les seues fulles són lluent de 2-5 cm de longitud, ovalades, dures al tacte i amb el marge dentat o gairebé sencer. Les flors, que apareixen formant raïms, són xicotetes i molt poc cridaneres, de color groc-verdós. El fruit és carnós i globós, d'uns 7 mm de diàmetre, vermellós al principi i negrós a la maduresa. És una espècie que rebrota vigorosament després dels incendis o la tala, però les seues llavors no resisteixen les elevades temperatures del foc. Floreix de febrer a abril.

ECOLOGIA

Creix en les orles i clars d'alzinars, rouredes, coscollars, pinedes, sorrals costaners, tanques, matolls mediterranis, savinars, penyals, pedregars, etc., sempre que no falte un poc d'humitat i ombra. És indiferent al substrat i pot aparèixer des del nivell de la mar fins als 1300 m aproximadament.

DISTRIBUCIÓ

És una planta pròpia del sud d'Europa, illes de la Mediterrània, Anatòlia, Síria, Palestina, oest de Líbia, Magrib, Crimea i Macaronèsia (Gran Canària). Habita en gran part de la península Ibèrica i les Balears; falta o és rara en el quadrant nord-occidental i en la part alta dels Pirineus, Serralada Cantàbrica, i sistemes Ibèric i Central.

MÉS INFORMACIÓ

- <http://herbarivirtual.uib.es>
- <https://bdb.gva.es>
- <https://www.arbolapp.es/especies/ficha/rhamnus-alaternus/>

CURIOSITATS

La fusta és pesada, dura i homogènia, bona per a torneria i ebenisteria. Es va emprar per a la fabricació d'objectes o estris xicotets, com mànecs d'eines, i antigament d'ella s'obtenia un apreciat carbó per a la fabricació de la pólvora. La seua escorça i els fruits són purgants, però cal usar-los amb precaució perquè poden produir intoxicacions. L'escorça també s'ha fet servir per tenyir de castanyer o groc.

Rhamnus alaternus (L.)

Aladierno, carrasquilla, sanguino.

DESCRIPCIÓN

El aladierno es una mata, arbusto o arbolillo perenne que puede alcanzar los 8 m de altura. Se caracteriza por una corteza grisácea que se agrieta en los ejemplares añosos. Sus hojas son relucientes de 2-5 cm de longitud, ovales, duras al tacto y con el margen dentado o casi entero. Las flores, que aparecen formando racimos, son pequeñas y muy poco llamativas, de color amarillo-verdoso. El fruto es carnoso y globoso, de unos 7 mm de diámetro, rojizo al principio y negruzco en la madurez. Es una especie que rebrota vigorosamente tras los incendios o la tala, pero sus semillas no resisten las elevadas temperaturas del fuego. Florece de febrero a abril.

ECOLOGÍA

Crece en las orlas y claros de encinares, quejigares, coscojares, pinares, arenales costeros, setos, matorrales mediterráneos, sabinares, roquedos, pedregales, etc., siempre que no falte algo de humedad y sombra. Es indiferente al sustrato y puede aparecer desde el nivel del mar hasta los 1300 m aproximadamente.

DISTRIBUCIÓN

Es una planta propia del sur de Europa, islas del Mediterráneo, Anatolia, Siria, Palestina, oeste de Libia, el Magreb, Crimea y Macaronesia (Gran Canaria). Habita en gran parte de la Península Ibérica y las Baleares; falta o es rara en el cuadrante noroccidental y en la parte alta de los Pirineos, Cordillera Cantábrica, y sistemas Ibérico y Central.

MÁS INFORMACIÓN

- <http://herbarivirtual.uib.es>
- <https://bdb.gva.es>
- <https://www.arbolapp.es/especies/ficha/rhamnus-alaternus/>

CURIOSIDADES

La madera es pesada, dura y homogénea, buena para tornería y ebanistería. Se empleó para la fabricación de objetos o utensilios pequeños, como mangos de herramientas, y antiguamente de ella se obtenía un apreciado carbón para la fabricación de la pólvora. Su corteza y los frutos son purgantes, pero hay que usarlos con precaución porque pueden producir intoxicaciones. La corteza también se ha usado para teñir de castaño o amarillo.